

Minister Infrastruktury

Znak pisma: DDP-1.054.33.2025
Warszawa, 12 listopada 2025

Szanowny Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 13222 Posła na Sejm RP Tomasza Rzymkowskiego z dnia 30 października br. w sprawie potrzeby uregulowania zasad przejmowania przez gminy dróg wewnętrznych (tzw. sięgaczy) na terenach nowo powstających siedlisk mieszkaniowych w gminach wiejskich, przedstawiam następujące stanowisko.

Nabywanie przez gminy własności nieruchomości gruntowych użytkowanych jako drogi ogólnodostępne określa *ustawa z dnia 13 lipca 2023 r. o szczególnych rozwiązaniach dotyczących regulacji stanu prawnego niektórych dróg ogólnodostępnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1722)*. Ustawa wprowadza rozwiązania mające na celu ułatwienie nabywania przez gminy własności nieruchomości gruntowych pozostających w dniu wejścia w życie ustawy od co najmniej 20 lat we władaniu gminy, użytkowanych jako drogi ogólnodostępne, niezaliczone do kategorii dróg publicznych. Przejęcie nieruchomości na własność gminy następuje na wniosek wójta (burmistrza, prezydenta miasta) złożony w terminie do dnia 31 grudnia 2035 r., na podstawie decyzji o nabyciu nieruchomości wydawanej przez starostę wykonującego zadania zlecone z zakresu administracji rządowej. Ustawa przewiduje możliwość wystąpienia właścicieli nieruchomości, po których przebiega droga ogólnodostępna, do wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o złożenie wniosku o wydanie decyzji o nabyciu nieruchomości. Zgodnie z art. 4 ust. 4 *ustawy o szczególnych rozwiązaniach dotyczących regulacji stanu prawnego niektórych dróg ogólnodostępnych* „*W przypadku gdy co najmniej 2/3 właścicieli nieruchomości, o których mowa w art. 3 ust. 1, stanowiących dojazd do co najmniej 10 nieruchomości zabudowanych, wystąpi do wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 2, wójt (burmistrz, prezydent miasta) składa wniosek o wydanie decyzji o nabyciu nieruchomości w terminie 6 miesięcy od dnia wystąpienia z wnioskiem przez właścicieli nieruchomości, o których mowa w art. 3 ust. 1, albo wskazuje przyczyny, z uwagi na które wniosek nie może być złożony.*” W myśl ww. ustawy przejmowana droga ogólnodostępna zostaje z mocy prawa zaliczona do kategorii dróg gminnych z dniem, w którym decyzja o nabyciu nieruchomości stała się ostateczna. Przyjęte rozwiązanie w zakresie zaliczenia do dróg publicznych stanowi wyjątek od ogólnych zasad zaliczania do dróg gminnych określonych w *ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 889)*, tj. w drodze uchwały rady gminy.

Nabycie nieruchomości zajętych pod drogę wewnętrzną może nastąpić również na podstawie przepisów *ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 311)*, w sytuacji gdy gmina buduje drogę publiczną po śladzie istniejącej drogi wewnętrznej. W takim przypadku nabycie nieruchomości pod drogę nastąpiłoby na podstawie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Co do zaliczenia nowej drogi do kategorii dróg publicznych, nastąpiłoby ono po jej wybudowaniu. W wyroku z dnia 24 września 2021 r. sygn. akt. VII SA/Wa 770/21 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie odnosząc się do *specustawy drogowej* wskazał, że „ (...) *ustawę stosuje się do każdego procesu inwestycyjnego dotyczącego obiektów docelowo mających uzyskać status (kwalifikację) dróg publicznych. Przyjęcie stanowiska przeciwnego, to jest ograniczenie zastosowania specustawy drogowej jedynie do inwestycji na drogach zaliczonych do określonej kategorii drogi, powodowałoby, że w praktyce ustawa mogłaby mieć zastosowanie tylko do remontów dróg już istniejących. Nie może być bowiem zaliczona do określonej kategorii działka przeznaczona pod drogę, na której droga (w rozumieniu art. 4 pkt 2 ustawy o drogach publicznych) nie została jeszcze wybudowana, a tym bardziej nie może być zaliczona do kategorii drogi publicznej działka, która nie jest własnością właściwego dysponenta drogi (art. 2a ustawy).*”.

Przejęcie nieruchomości pod drogi publiczne odbywa się za odszkodowaniem. Co jest zgodne z wyrażoną w Konstytucji RP zasadą, że wywłaszczenie jest dopuszczalne jedynie wówczas, gdy jest dokonywane na cele publiczne i za słusznym odszkodowaniem. Do ustalenia wysokości odszkodowania stosuje się przepisy *ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1145)*.

Reasumując zarówno *ustawa o szczególnych rozwiązaniach dotyczących regulacji stanu prawnego niektórych dróg ogólnodostępnych* jak i *specustawa drogowa* umożliwiają nabywanie nieruchomości pod drogi publiczne. Natomiast nie dotyczą nabywania przez gminę nieruchomości pod drogi wewnętrzne, takie nabycie może nastąpić na zasadach ogólnych tj. umowy kupna, darowizny.

Wymaga podkreślenia, że przewidziane w *specustawie drogowej* ułatwienia w nabywaniu nieruchomości dotyczą realizacji celu publicznego, jakim jest budowa dróg publicznych. Wydzielenie gruntu pod drogę wewnętrzną nie stanowi obecnie celu publicznego. Cele publiczne, określa art. 6 *ustawy o gospodarce nieruchomościami*. W zakresie ewentualnych zmian w *ustawie o gospodarce nieruchomościami* właściwy jest obecny Minister Finansów i Gospodarki.

Odnosząc się do dróg wewnętrznych należy wskazać, że zgodnie z art. 8 ust. 1 *ustawy o drogach publicznych* drogami wewnętrznymi są drogi, parkingi oraz place przeznaczone do ruchu pojazdów, niezaliczone do żadnej z kategorii dróg publicznych i niezlokalizowane w pasie drogowym takiej drogi. Budowa, przebudowa, remont, utrzymanie, ochrona i oznakowanie drogi wewnętrznej oraz zarządzanie nią należą do zarządcy terenu, na

którym jest ona zlokalizowana, a w przypadku jego braku - do właściciela tego terenu. Finansowanie zadań, o których mowa powyżej, należy do zarządcy terenu, na którym jest zlokalizowana droga, a w przypadku jego braku - do jego właściciela. Właścicielem drogi wewnętrznej oprócz podmiotu publicznoprawnego - Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego może być również osoba prywatna - fizyczna lub prawna. Drogi wewnętrzne mogą mieć zatem różny charakter i w związku z tym mogą się też znacznie różnić w zakresie dostępności. Mogą być drogi wewnętrzne należące do osób fizycznych lub niepublicznych osób prawnych, które są dostępne tylko dla podmiotów wybranych przez zarządcę lub właściciela drogi wewnętrznej. Jednakże może być tak, że drogi należące do takich podmiotów będą dostępne tak jak drogi publiczne. W przeciwieństwie do dróg publicznych droga wewnętrzna nie ma nałożonego warunku powszechnej dostępności. Pragnę wskazać, że nie zawsze gminy są zainteresowane przejmowaniem dróg wewnętrznych, o czym świadczą wpływające do ministerstwa pisma. Przejęcie drogi wewnętrznej wiąże się bowiem z kosztami finansowymi dla gminy.

Mając na uwadze powyższe Ministerstwo Infrastruktury, nie znajduje uzasadnienia dla rozszerzenia zakresu *specustawy drogowej* na drogi wewnętrzne. Ministerstwo nie prowadzi analiz dotyczących przejmowania przez gminy dróg wewnętrznych.

Łączę wyrazy szacunku,

Dokument podpisany elektronicznie przez:

Z upoważnienia Ministra Infrastruktury

Stanisław Bukowiec

Sekretarz Stanu